

Κολοσσός της ρόδου

Ο Κολοσσός της Ρόδου θεωρείται ως ένα από τα Επτά θαύματα του αρχαίου κόσμου. Ήταν ένα τεράστιο σε διαστάσεις μπρούτζινο άγαλμα το οποίο απεικόνιζε τον θεό Ήλιο. Ανεγέρθηκε από τον Χάρη τον Λίνδιο μαθητή του Λύσιππου τον 3ο αιώνα π.Χ. Το Άγαλμα της Ελευθερίας που βρίσκεται στη Νέα Υόρκη είχε το ίδιο περίπου μέγεθος με τον Κολοσσό της Ρόδου, αν και σε υψηλότερη βάση. Η όψη του αγάλματος λέγεται ότι διακρινόταν από την είσοδο του λιμένα της Ρόδου.

Περιγραφή :

Ο Κολοσσός, ενσάρκωση του θεού Ήλιου, με την μπρούντζινη επιδερμίδα του να αντανakλά το φως του ήλιου, πρέπει να εντυπωσίαζε τους επισκέπτες ως πειστική εικόνα του θεού. Όπως παρατηρεί ο Φίλων ο Βυζάντιος, ο γλύπτης Χάρης από τη Λίνδο είχε πετύχει το απίστευτο, κάνοντας τον θεό του «πραγματικό θεό». Ο γλύπτης στην ουσία, είχε δημιουργήσει έναν «δεύτερο ήλιο», που αντίκριζε τον πρώτο».

Οι συνθήκες, όμως, που οδήγησαν στη δημιουργία του Κολοσσού ήταν εξίσου θαυμαστές με το ίδιο το άγαλμα. Το 305 π.Χ., ο Αντίγονος Α΄, που φιλοδοξούσε να κυριαρχήσει στην αυτοκρατορία του νεκρού πλέον Αλέξανδρου, έστειλε τον γιο του Δημήτριο να τιμωρήσει τους Ροδίους, επειδή αρνήθηκαν να εκστρατεύσουν μαζί του κατά του Πτολεμαίου. Οι δύο αντίπαλοι, που κάποτε ήταν στρατηγοί του Αλέξανδρου, διεκδικούσαν τον έλεγχο του εμπορίου στο Αιγαίο πέλαγος, στο οποίο διέπρεπαν οι Ρόδιοι.

Ο Δημήτριος ο Πολιορκητής κατέπλευσε στη Ρόδο με 200 πολεμικά πλοία, στα οποία επέβαιναν 40.000 στρατιώτες. Οι Ρόδιοι είχαν να αντιπαρατάξουν μόνον 6.000 - 7.000 άνδρες. Με έναν πολιορκητικό πύργο ύψους 43 μέτρων και επενδυμένος με φύλα σιδήρου, ο στρατός του Δημητρίου ξεκίνησε να σφυροκοπά τα τείχη. Αν και προκλήθηκαν ρήγματα στα τείχη, οι Ρόδιοι απομάκρυναν τους πολιορκητές, αναγκάζοντάς τους να συμβιβαστούν. Με το χαρακτηριστικό επιχειρηματικό τους δαιμόνιο, οι Ρόδιοι πούλησαν τον πύργο και τον υπόλοιπο πολεμικό εξοπλισμό αντί ενός υπέρογκου ποσού, το οποίο διέθεσαν για να τιμήσουν τον θεό που τους έσωσε.

Κατασκευή:

Για την κατασκευή του Κολοσσού χρησιμοποιήθηκαν μεγάλες ποσότητες χαλκού και σιδήρου. Αν και το νησί της Ρόδου ήταν δημοφιλές για την χύτευση χαλκού, οι συνηθισμένοι λάκκοι που χρησιμοποιούνταν για την δημιουργία χάλκινων φύλλων μπορούσαν προμηθεύσουν μόνο ένα μικρό μέρος του αγάλματος. Για την λύση του προβλήματος αυτού, ο γλύπτης Χάρης αποφάσισε να φτιάξει έναν πολύ μεγαλύτερο λάκκο χύτευσης. Στη βάση του τοποθετήθηκαν τεράστιες πήλινες πλάκες οι οποίες καλύφτηκαν με κερί. Το κερί έδινε στο χαλκό τα συγκεκριμένα σχήματα που χρειαζόταν για τα διάφορα μέρη του αγάλματος.

Ταυτόχρονα, αυτό διαμόρφωνε ανάλογα και τις πήλινες πλάκες οι οποίες θερμαίνονταν από κάτω από τις δυνατές φλόγες. Χάρη στη θερμότητα, επιτρεπόταν στον πηλό να στερεωθεί σωστά στο επιθυμητό σχήμα ενώ την ίδια στιγμή το κερί αποστραγγιζόταν κι ο υγρός χαλκός χυνόταν από πάνω στο κενό. Αφού κρύωνε ο χαλκός έπαιρνε το σχήμα του απαιτούμενου κομματιού. Με αυτή τη διαδικασία, κομμάτι-

κομμάτι δημιουργήθηκε και σχηματίστηκε σταδιακά ο Κολοσσός.

Η γιγαντιαία μορφή, που ολοκληρώθηκε σε 12 χρόνια, στηρίχθηκε από έναν τεράστιο σκελετό από πέτρινα υποστυλώματα και σιδερένιες ράβδους, ενώ πάνω του προσαρμόστηκαν χυτά μπρούντζινα φύλλα

Καταστροφή :

Το άγαλμα ήταν μια ευφυής «διαφήμιση» της πόλης που το ανήγειρε, απόδειξη του πλούτου και της τεχνολογίας τους. Δυστυχώς, όμως, 60 χρόνια μετά τα αποκαλυπτήρια, ο Κολοσσός κατέρρευσε, καθώς τα γόνατά του τσακίστηκαν από ένα σεισμό. Πέφτοντας λέγεται ότι γκρέμισε 30 σπίτια. Παρά την ολέθρια πτώση του, το άγαλμα δεν έπαψε να συγκαταλέγεται στα μεγάλα θαύματα του κόσμου. Το μπρούντζινο σώμα του βρισκόταν ήδη πάνω από εκατό χρόνια σωριασμένο στο έδαφος.

Βιβλιογραφία:

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9A%CE%BF%CE%BB%CE%BF%CF%83%CF%83%CF%8C%CF%82_%CF%84%CE%B7%CF%82_%CE%A1%CF%8C%CE%B4%CE%BF%CF%85